

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121555416
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:6121555416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: V. W. rod. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. A. XX, t.č. bytom Q. I. XXX, o zaplatenie 8.638,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 8.629,54 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.049,10 eura od 08.04.2021 do zaplatenia, a to v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99,78 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu dňa 26.11.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 04.04.2022, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.638,80 eura (istina 6.049,10 eura + úrok 2.062,07 eura + úrok z omeškania 527,63 eura) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.049,10 eura od 08.04.2021 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 30.05.2017 Zmluvu č. 005935811300517, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca k 09.07.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 8.638,80 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6.049,10 eura, z riadneho úroku

vo výške 2.062,07 eura, z úroku z omeškania vo výške 527,63 eura a z poplatkov vo výške 0 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonala nasledujúce úhrady: 0 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 08.04.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. V doplnení žaloby žalobca na výzvu súdu uviedol, že žalovaná čerpala dňa 30.05.2017 peňažné prostriedky v celkovej výške 7.000,- eur a z poskytnutého úveru uhradila sumu 2.748,37 eura, pričom žalobca uviedol spôsob započítania úhrad žalovanej. Postúpená istina predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovanej započítané na istinu (7.000,- eur - 950,90 eura = 6.049,10 eura). Zmluvný úrok bol vyúčtovaný v celkovej výške 3.688,80 eura, z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok započítaná suma 1.626,73 eura, neuhradený zmluvný úrok predstavuje sumu 2.062,07 eura a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca: dlžná istina x úroková sadzba / 360 (bankový rok) x 30 (bankový mesiac), pričom žalobca uviedol spôsob výpočtu čiastkových úrokov. K úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 9,26 eura žalobca uviedol, že zmluvný úrok z omeškania do zosplatnenia bol žalovanej vyúčtovaný vo výške 11,50 eura a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) nasledovne: výška omeškaných splátok x 5% / 360 (bankový rok) x 30 (bankový mesiac), pričom žalobca spôsob výpočtu úroku z omeškania do zosplatnenia neuviedol. Žalobca uviedol, že z úhrad žalovanej bola na úrok z omeškania do zosplatnenia započítaná suma 2,24 eura; neuhradený úrok z omeškania do zosplatnenia predstavuje sumu 9,26 eura. Po zosplatnení úveru bol žalovanej účtovaný úrok z omeškania vo výške 518,37 eura a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca: výška dlžnej istiny x 5% / 360 (bankový rok) x počet dní príslušného obdobia, pričom žalobca uviedol spôsob výpočtu úroku z omeškania po zosplatnení. Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovanej boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver bol jednoznačný záver o jej platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Postupca zároveň vykonal aj dopyt do sociálnej poisťovne. Žalovaná v žiadosti o úver deklarovala, že je slobodná a nevyživuje žiadne dieťa. Zároveň uviedla, že má stredné vzdelanie s maturitou. Žalovaná uvádza ako hlavný zdroj príjmu trvalý pracovný pomer, kde nie je v skúšobnej ani výpovednej dobe. Mesačný príjem deklarovala vo výške 600,- eur. Žalovaná v žiadosti deklarovala, že v čase poskytovania úveru mala jeden spotrebný úver s mesačnou splátkou 90,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná mala dostatočnú finančnú rezervu. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške s mesačnou splátkou 129,07 eura.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 s prílohami, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 30.05.2017, Žiadosť o flexipôžičku zo dňa 30.05.2017, Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 09.07.2019, kópiu obálky, Cenník VÚB, a.s., Tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 30.05.2019, Poštový podací hárok, platobnú históriu, list zo dňa 15.04.2021, Pokus o zmier zo dňa 15.04.2021, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 15.04.2021, Pokus o zmier zo dňa 05.10.2021, Podací hárok č. EPH254149031, záznamy zo zisťovania bonity, potvrdenie o sledovaní zásielky.

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadřila, skutkové tvrdenia nepoprela, dôkazy neoznačila.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/215 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalovanej, ktorá mala predvolanie doručené (č.l. 97), svoju neprítomnosť neospravedlnila, o odročenie pojednávania nežiadala, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 30.05.2017 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 7.000,- eur, s úrokovou sadzbou vo výške 16% ročne, so splatnosťou prvej

splátky 19.06.2017, s konečnou splatnosťou 19.05.2025, s výškou splátky 129,07 eura mesačne so splatnosťou 25. dňa v mesiaci, s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 140,- eur, s RPMN vo výške 17,79% a s priemernou hodnotou RPMN 9,68%. Keďže sa žalovaná so splácaním úveru dostala do omeškania, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 09.07.2019 vyhlásil predčasné zosplatenie úveru, ktorý list bol doručovaný žalovanej na adresu zo zmluvy, pričom ho neprevzala v odbernej lehote. Pohľadávka zo zmluvy bola postúpená na spoločnosť žalobcu ku dňu 07.04.2021.

8. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

9. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

12. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 1b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

14. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac)} ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad)} Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

20. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že predmetná zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pretože text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver jej bol poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a tiež ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

21. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je v zásade dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Po preskúmaní zmluvy dospel súd k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalobca tiež v konaní preukázal, že veriteľ si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď zároveň žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu v tomto smere ani nepoprela, a preto sa stali nespornými. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ má nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná v rozsahu sumy vo výške 8.629,54 eura. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy veriteľ poskytol žalovanej peňažné plnenie vo výške 7.000,- eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaná si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnila, pričom z dôvodu omeškania so splácaním úveru veriteľ úver predčasne zosplatnil ku dňu 09.07.2019. Na zmluvu uhradila žalovaná celkom sumu 2.748,37 eura, z čoho po započítaní úhrad žalovanej na istinu, úroky z úveru, úroky z omeškania a poplatky vyplýva nárok žalobcu na zaplatenie zostávajúcej sumy istiny vo výške 6.049,10 eura, úroku z úveru vo výške 2.062,07 eura a úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 518,37 eura, čo spolu predstavuje sumu 8.629,54 eura, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

23. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nesplnila, vznikol veriteľovi nárok požadovať od žalovanej aj úrok z omeškania, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. K predčasnému zosplatneniu úveru došlo dňa 09.07.2019, čo nebolo medzi stranami sporné. Žalovaná sa tak dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. odo dňa 10.07.2019, od ktorého dátumu má veriteľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Veriteľ tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne od 10.07.2019 do zaplatenia. Keďže vyčíslený úrok z omeškania od zosplatnenia do postúpenia pohľadávky (518,37 eura) bol priznaný v rámci sumy 8.629,54 eura, súd žalobcovi priznal úrok z omeškania uplatnený zo sumy istiny 6.049,10 eura od 08.04.2021 do zaplatenia.

24. Pokiaľ ide o vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia úveru v sume 9,26 eura, v tejto časti súd považoval žalobu za nepreskúmateľnú, keďže žalobca ani na výzvu súdu neuviedol v doplnení žaloby ani na pojednávaní (na rozdiel od ostatných čiastkových súm) spôsob výpočtu úroku z omeškania v sume 9,26 eura. Žalobca tak v prípade úroku z omeškania do zosplatnenia v sume 9,26 eura ani na výzvu súdu nešpecifikoval, ako dospel k žalovanej sume, t.j. akým výpočtom, ktorý by bol overiteľný súdom.

25. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti s petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania. Medzi základné procesné povinnosti strany sporu nevyhnutné pre úspech v sporovom konaní patria povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Ich vzájomná väzba spočíva v tom, že predpokladom unesenia dôkazného bremena je primárne splnenie povinnosti tvrdenia, pričom v procese sa súdu dokazuje pravdivosť týchto tvrdení o rozhodných skutočnostiach. Žalobca si však povinnosť tvrdenia ohľadom úroku do zosplatnenia dostatočne nesplnil napriek výzve zo strany súdu. Nesplnenie takejto povinnosti má pre stranu sporu nepriaznivý dôsledok, pretože pokiaľ sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia žalobu v nepreskúmateľnej časti zamietnuť.

26. Žalobca tak nepreukázal oprávnenosť výšky žalovanej sumy 9,26 eura, keď ani v doplnení žaloby neuviedol spôsob výpočtu, ktorým k žalovanej sume dospel, a túto nešpecifikoval ani na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení veci. Bolo by porušením zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t.j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/157/2015 zo dňa 02.12.2015.

27. Súd dodáva, že nebol daný dôvod na odstraňovanie vád žaloby v časti sumy 9,26 eura, pretože žaloba mala všetky požadované náležitosti. Nedostatočná špecifikácia žaloby má pritom za následok zamietnutie žaloby pre jej nepreskúmateľnosť, a nie jej odmietnutie. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 26CoCsp/53/2020-158 zo dňa 28.04.2021, v ktorom odvolací súd uviedol, že „nebolo tak povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobkyňu postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 C.s.p. na odstránenie vád žaloby, keďže všetky náležitosti žaloby boli zrejmé tak, že nevzbudzovali pochybnosti a neistotu o ich splnení. Bolo povinnosťou žalobkyne v zmysle čl. 8

základných princípov C.s.p. označiť skutkové tvrdenie dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti.“

28. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v sume 9,26 eura vo výroku I. zamietol pre nepreukázanie nároku pre nepreskúmateľnosť žaloby.

29. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní, súd mal za to, že v čase postúpenia pohľadávky boli naplnené predpoklady obsiahnuté v ustanovení § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, keď žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, že bola opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a zároveň k oznámeniu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bola predložená kópia obálky, z ktorej vyplýva, že žalovaná neprevzala zásielku v odbernej lehote, a teda táto sa dostala do sféry jej dispozície. Išlo tak o platné postúpenie, z ktorého dôvodu je žalobca v konaní aktívne legitimovaným.

30. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu (ktorý bol v konaní aktívne vecne legitimovaným z dôvodu platného postúpenia pohľadávky od pôvodného veriteľa) v rozsahu sumy 8.629,54 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.049,10 eura od 08.04.2021 do zaplatenia za dôvodný, preto žalobe v tomto rozsahu vo výroku I. rozsudku vyhovel a vo zvyšku (9,26 eura) žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol.

31. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

32. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú, určil súd žalovanej na splnenie dlhu v súlade s § 232 ods. 3 CSP primerane dlhšiu lehotu 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

33. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

35. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola z uplatnenej istiny 8.638,80 eura s príslušenstvom priznaná suma 8.629,54 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 99,89% a hrubý úspech žalovanej 0,11%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 99,78% (99,89 - 0,11). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 99,78% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď v konaní neboli tvrdené a súd sám nezistil dôvody pre uplatnenie § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).